

[Paul Holt.]

og i det foreliggende Forslag har man søgt at afbalancere disse Hensyn særlig ved at indføre det nye Institut Udlændingsnævnet.

Da det er noget helt nyt, har man ikke paa Forhaand nogen Mulighed for at afgøre, hvorledes det vil virke, men man kan se af den Begrundelse, der er givet for dette Nævns Oprettelse, at man har bestræbt sig for ved Nævnet at tilvejebringe et Institut, en Myndighed, som skulde hjælpe til at behandle de enkelte Sager saa retfærdigt som muligt og fastlægge Arbejds-linier vedrørende Spørgsmaalet Udlændinges Adgang til Ophold her i Landet paa en saa retfærdig Maade som muligt. Der er utvivlsomt her et meget tydeligt Eksempel paa den Omhu, man bør lægge for Dagen i en Kulturstat, som vi gerne vil være. Saa er det naturligvis et Spørgsmaal — som tidligere Ordførere ogsaa har været inde paa —, hvorvidt et saa stort Institut ikke vil bevirke, at Sagernes Afgørelse trækker i Langdrag. Her maa man afvente Resultatet af Udvalgets Behandling, inden man kan tage endelig Stilling, idet man maa forvente, at der inden for Udvalget vil finde en indgaaende Drøftelse Sted af dette Spørgsmaal. Det forekommer mig imidlertid, at der er meget tiltalende i dette Forslag, hvorefter man prøver paa eet Sted at samle saa megen Sagkundskab sammen som muligt vedrørende det nævnte Spørgsmaal.

I Lovforslaget røres der ved enkelte principielle Spørgsmaal af ret stor Betydning. Der tales saaledes om politiske Flygtninge. Dette Spørgsmaal har faaet en ganske særlig Aktualitet i de senere Aar, og ogsaa der gælder det om at finde Balancen. Det er imidlertid vanskeligt der at trække ganske bestemte, klare Linier op, fordi der blandt de politiske Flygtninge naturligvis ogsaa findes Mennesker, som ikke er særlig heldige; vi ved, at ogsaa derimellem er Personer, som, selv om de nok saa meget er politiske Flygtninge, alligevel maa siges at være uønskede i et Land. Det samme gælder ogsaa Emigranter, men med Hensyn til dem har vi den Forpligtelse over for vor Fortid, over for de Anskuelse, der bærer hele vort Samfund, at vi viser os tolerante, at vi er large, at vi gaar ind for Asylretten, at de, der er flygtet fra andre Lande, fordi der der findes Tyranni og Terror, altid kan finde et Hjemsted her i Danmark og faa en god Behandling her blandt os.

Flere tidligere Ordførere har nævnt, at man bør tilstræbe en saa intim Forbindelse som muligt mellem de forskellige nordiske Lande. Ogsaa jeg vil udtrykke Haabet om,

at man i det praktiske Arbejde med denne Lov vil naa til saa meget som muligt at lette Forbindelsen mellem de nordiske Lande, og at man ligeledes gennem Administrationen maa kunne lægge det hele til Rette paa en saadan Maade, at ogsaa Syd-slesvigere opnaar en lettere Adgang til at komme til Danmark og faa Arbejds-muligheder her i Landet. Saa vidt jeg kan skønne, er der inden for Forslagets Rammer virkelig givet Mulighed for en saadan smidig Administration.

Der er andre Spørgsmaal, som ogsaa rører ved noget principielt, bl. a. det, der blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen — jeg tænker her paa de mange Blanketter, der skal udfyldes rundt omkring paa Hoteller og ogsaa i private Hjem. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister endnu en Gang at overveje, om det virkelig skal være nødvendigt, at man skal forfølge Slægtninge og Venner, der kommer paa Besøg selv fra de nordiske Lande, med disse Blanketter, ligegyldigt hvor de kommer i Landet, ogsaa i private Hjem. Jeg vil haabe, det kan undgaas, det kan det vel i øvrigt, efter den Maade, Loven er formuleret paa, saa jeg vil tro, at det vil kunne lykkes. Der maa vel være en eller anden særlig Begrundelse fra Politiets Side for at opretholde Kravet om disse mange Blanketter paa Hotellerne, skønt jeg maa indrømme, at jeg altid, hver Gang jeg udfylder nogen, forbavses over, at det skal være nødvendigt. Politiet har meget at bestille og har mange Kartotek kort at udfylde, hvilket er blevet aktuelt i den allerseneste Tid, og man maa derfor haabe, at man vil indstille et saadant Kartoteksarbejde paa Omraader, hvor det ikke kan siges at være absolut nødvendigt.

Til Slut kan jeg paa vort Partis Vegne udtale, at vi i det store og hele kan gaa ind for dette Lovforslag, men i øvrigt afventer de Ændringer, der eventuelt vil blive foreslaaet under Udvalgsarbejdet.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg tror, jeg uden at overdrive har Lov til at sige, at det er en velvillig Indstilling, der er kommet til Orde fra alle Ordførerne over for det foreliggende Lovforslag, og det takker jeg naturligvis for. At der er forskellige Enkeltheder, som man har ønsket at drøfte nærmere i et Udvalg, synes jeg er ganske naturligt. Det er jo en Hovedrevision, vi nu foretager af denne Lovgivning, en Revision, der — som det er sagt — har været paatænkt i mange, mange Aar, og derfor er det ogsaa naturligt, at det Lovforslag, der fra Ministerens Side fremkommer paa Basis